

gaa fra, men man vil dog alligevel med Hensyn til en meget stor Klasse Fordringer gaa til at forandre den bestaaende Retstilstand.

Det er ikke blot saaledes, at der nu skal indtræde en meget kort Forældelsesfrist, at man vil springe fra 20 til 5 Aar, men man vil ogsaa gøre et andet Udgangspunkt gældende. Medens det saaledes nu er Gældens Stiftelse, der er Udgangspunktet, vil man nu gaa til Gældens Forfaldstid. Det forekommer mig at være en noget løjerlig Blanding af Konservatisme og Radikalisme. Det andet Ting har været alt for konservativt paa visse Punkter og har paa den anden Side ikke taget tilbørligt Hensyn til, hvad der er Retsbevidsthed, eller til, hvad der maa opnaas for at faa bragt Klarhed ind i Forholdet, saaledes at man virkelig ved, hvorledes det er. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind derpaa, da den ærede foregaaende Taler allerede har fremhævet det væsentligste, som jeg kunde ønske at sige, og jeg vil derfor kun supplere det med et Par Bemærkninger. Den ene er den, at det ikke er nok, naar der i § 2 tales om Dom, Forlig og Voldgiftskendelse. Der er saa mange andre retslige Afgørelser, som maatte kunne blive Udgangspunkter for den ny Forældelse. F. Eks. en Fordrings Anerkendelse under Skifteretsbehandling, en Fordrings Anerkendelse ved, at der bliver gjort Udlæg eller Udpantning derfor o. s. v. Disse Tilfælde maa nødvendigvis tages med, det er for begrænset blot at nævne Dom, Forlig og Voldgift. Dernæst tror jeg, at naar man vil gøre den Forandring i den nu bestaaende Ret, at det ikke længere er Stiftelsesdagen i alt Fald med Hensyn til den kortere Præskriftion, der kommer til Anvendelse, men Forfaldsdagen, vil man ikke kunne udelade adskillige af de Bestemmelser, der fandtes i Lovforslaget, som det forelaa fra Regeringens Side, for at fastsætte, hvorledes man skal bestemme Forfaldsdagen. Men hvad der navnlig forekommer mig at være en frappant Mangel ved Forslaget, som det nu foreligger fra det andet Ting, er, at der fuldstændig mangler en Overgangsbestemmelse. Man forstaar ikke, om denne Lov skal have en tilbagevirkende Kraft. Skulle de Fordringer, der nu løbe, eller som ere stiftede og maaske forfaldne, naar Lovudkastet træder i Kraft, paa den Maade forældes, for saa vidt de ere 5 Aar gamle fra Forfaldsdagen, eller skulle de løbe i 20 Aar, hvorimod de Fordringer, der opstaa, efter

at Loven er traadt i Kraft, skulle forældes med 5 Aar? Det vilde føre til det mærkelige Resultat, at naar en handlende har visse Regningspaakrav, skulle de gamle, der ere stiftede, før Loven traadte i Kraft, blive ved at løbe i 20 Aar, hvorimod de ny forældes med 5 Aar, saaledes at hans gamle Fordringer blive ved at være gode i 15 Aar, medens de ny er forældede. Der maa nødvendigvis være en Overgangsbestemmelse om, hvorvidt Loven har tilbagevirkende Kraft. Men jeg forudsætter, at det høje Ting vil sende denne Lov i Udvalg, og saa antager jeg, at det vil blive Udvalgets Opgave at undersøge, om man kan imødekomme Folketinget ved at begrænse Loven til blot at angaa en kortere Frist for visse Krav, navnlig de Krav, man altsaa har valgt at kalde Regningskrav. Hvis det er muligt at finde en Redaktion af Loven, som er fyldestgørende, skal jeg med Fornøjelse være med dertil. Men jeg maa dog sige paa Forhaand, at jeg ikke tror, det lader sig gøre ved en saadan Definition at begrænse Regningskravene, eller hvad man nu vil kalde dem. Den eneste Maade, man kan komme frem paa, er at følge det Eksempel, Lovudkastet giver, og opregne og betegne nærmere de Fordringer, der skulle være underkastede den kortere Præskriftion. Man kan der følge det Forbillede, man har i Lovudkastet, som det foreligger fra Regeringens Side, og maaske var derved noget vundet.

Jeg anbefaler at lade Loven gaa videre til Udvalg, og jeg haaber, at Udvalget kan faa Sagen gennemarbejdet saa hurtigt, at man kan faa en Konference med det andet Ting om Sagen og faa den gennemført i Aar.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

P. G. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.